

El senyor president:

¿Qui, senyora Bonig?

La senyora Bonig Trigueros:

Me ha dicho el señor *conseller* que por firmar esa declaración estuvieron a punto de tirarme del Partido Popular, y quiero...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

¿Volen seure?

Senyora Bonig, pot seure.

Mire (*veus*), senyoria, no li vaig a donar la paraula perquè en el debat polític, com es va produir ahir, es poden dir coses que no són del grat, que no són... (*La senyora Bonig intervé amb el micròfon desconnectat*) ;Senyora Bonig!, pot ser fals, pot ser veritat però, en tot cas, entra dins de l'article 69.1 i 69.3 perquè no n'hi ha cap declaració indecorosa ni ofensiva ni per al grup ni per a la seua persona, n'hi ha una manifestació política que els pot agradar o no, com es va produir ahir mateix en este hemicicle.

I anem a continuar amb la sessió de control (*la senyora Bonig continua intervenint amb el micròfon desconnectat*), no està vosté en l'ús de la paraula, anem a continuar amb la sessió de control amb la...

Senyor Mata, ¿per a què demana vosté la paraula?

El senyor Mata Gómez:

Per a demanar que conste en acta la nostra indignació pel comportament sistemàtic del Grup Popular que no deixa contestar al govern valencià. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, però anem a continuar... (*Veus*)

La senyora Bonig Trigueros:

Para que conste en acta los continuos y reiterados insultos tanto del Grupo Parlamentario Socialista (*veus*), como de Podemos, como especialmente también de Compromís, hacia el Grupo Parlamentario Popular y hacia la síndica del Partido Popular, que es reiteradamente insultada por un miembro del Grupo Socialista. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Està dit, senyoria.

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control, anem a continuar.

Jo els agraiisc moltíssim les ajudes que tenim des de la presidència de la Mesa de Les Corts perquè el debat vaja d'una forma normal, correcta i que es respecten a tots els oradors que estan en l'ús de la paraula.

Té la paraula el síndic del Grup Compromís, senyor Fran Ferri.

Senyor Ferri, senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, m'agradaria començar donant les gràcies al Consell, a tots els grups de la cambra, i sobretot al poble valencià per la seua solidaritat, per les seues mostres de solidaritat amb més de sis-centes persones que estaven a punt de morir en el mar Mediterrani. (*Aplaudiments*)

Senyor president, en esta ocasió, des del meu grup volem saber la valoració que fa el Consell sobre l'impacte socioeconòmic que té la recuperació dels nostres mitjans públics, i és que realment diumenge passat vàrem viure un moment històric, un moment esperat per centenars de milers de valencians i valencianes, i especialment per la nostra gent més major, l'emoció en els missatges de la gent més gran, dels nostres iaies i les nostres iaies que per fi poden tornar a saber el que passa a la seua terra, a la nostra terra.

Però els valencians no només hem recuperat el dret a ser informats en la nostra llengua; el que hem fet és guanyar el dret a rebre informació veraç, hem guanyat una televisió independent, una televisió plural, una televisió de qualitat i sostenible.

No m'estendré massa en buscar les diferències entre el que és À Punt i el que va ser l'antiga Canal 9, especialment en el tractament de la informació, cosa que és evident, les diferències són abismals i evidents.

I eixes diferències no són casualitats, són el resultat d'una llei que vàrem aprovar en estes Corts per un gran consens i sense cap vot en contra, una llei que tenia una màxima: cal confiar en el talent dels i de les professionals i en la gran qualitat del nostre sector audiovisual, i s'ha d'entendre la televisió que és de tots i de totes les valencianes i els valencians i no dels que governen en cada moment.

La diferència, senyor president, és que ara el consell rector és triat per una majoria qualificada, i als membres triats per estes Corts se sumen altres triats pel Consell de la Ciutadania, pel Consell Audiovisual, i pels mateixos treballadors i treballadores.

La diferència és que ara es blinda el consell d'informatius perquè la redacció tinga veu i vot en la tria de la seua mateixa

direcció, perquè no passe el que passava i que tots i totes coneguem.

La diferència és que ara la direcció general es tria amb un concurs públic i transparent i no amb un *dedazo* des del palau de La Generalitat, com es feia abans.

La diferència és que ara n'hi ha criteris d'eficiència i eficàcia i contra el malbaratament. No volem que la nostra televisió siga l'organisme més endeutat de la Generalitat valenciana i, per això, si n'hi ha un endeutament excessiu, els membres del consell rector seran cessats de manera immediata.

En definitiva, vàrem fer una llei, la llei més avançada de l'estat, fixant-nos més en els models europeus que no en els espanyols que, malauradament, no són un exemple d'independència. I tot açò ho vàrem fer –com li deia– amb un alt consens i sense cap vot en contra.

Però no som ingenus, senyor president, tot açò va ser possible perquè es donaven les circumstàncies que la ciutadania valenciana havia votat d'una manera diferent en les altres ocasions i, per tant, n'hi havia un govern diferent i una altra manera de governar. (*Soroll de papers*) Ja sabem el que fa la dreta quan està en el poder; no té cap mirament en destrossar els consensos, ja s'ha vist en Televisió Espanyola i quines són les seues conseqüències.

Per això, li anuncie que des de Compromís proposarem que en la reforma de l'Estatut que estem estudiant es blinde la televisió, una televisió independent, plural i en valencià.

Volem..., (*aplaudiments*) volem que es blinde el consens al qual vam arribar en estes Corts perquè ningú mai més puga tancar unilateralment els nostres mitjans, perquè ningú mai més puga usar la tele i la ràdio com el seu joguet. La ràdio i la televisió han de ser sempre dels cinc milions de valencians i valencianes.

Sabem l'impacte que té açò en la nostra cultura: una finestra per a projectar-nos al món tal com som, on mostrar el nostre talent i dels nostres creadors. Un espai on els xiquets i xiquetes poden vore i escoltar en la seua llengua, i això és fonamental.

També sabem de l'impacte que té açò sobre la nostra qualitat democràtica, perquè se fomenta el debat sobre les coses que ens afecten i sobre les decisions que es prenen. I ara sí, ara sí, senyor president, amb tots els punts de vista damunt de la taula.

I, finalment, sabem de l'impacte que té açò sobre una indústria, com ho és l'audiovisual, on ja s'han creat més de dos mil llocs de qualitat.

Moltes vegades es diu que la gent no confia en els polítics. Però el més greu és quan els polítics no confien en la gent. I això és el que ha passat durant massa anys.

Quan confiem en els professionals i en el nostre sector productiu, en el nostre sector audiovisual, els resultats arriben i tenim una tele de gran qualitat, amb una programació de gran qualitat. Per això, senyor president, li trasllade una petició que ens ha arribat i que fem nostra.

Des de Compromís volem una televisió eficient, però també volem una televisió de qualitat. Volem una televisió sostenible, però no una televisió precària. Per això creiem que en els pròxims pressupostos hem de treballar per a reflectir un pressupost que garantisca l'alt nivell de qualitat que està demostrant la televisió en estos primers dies.

Fem-ho per la nostra cultura. Fem-ho per la nostra democràcia. Fem-ho pel nostre sector audiovisual.

Moltes gràcies, senyor president. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li respondrà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Este Consell va vindre a reparar els drets dels valencians i els està reparant. Va vindre a alçar l'hipoteca reputacional i s'està alçant. I va vindre a passar pàgina d'un govern nefast per a donar futur a esta comunitat. I junts ho estem aconseguint.

El passat 11 de desembre començaren les emissions de la ràdio pública valenciana i el passat diumenge, 10 de juny, ho va fer la televisió.

Vull felicitar els professionals que han estat treballant durant mesos per a reconstruir un projecte audiovisual públic, de qualitat i en valencià.

De la mateixa manera que vam rebre amb il·lusió –els que som un poc més majors vam rebre amb il·lusió– la televisió valenciana al 1989, À Punt mereix també la confiança i el recolzament de tota la societat valenciana representada en esta cambra.

L'any 1989, a més, va haver-hi un gran consens. No va haver-hi ningú que estiguera ja des del primer moment en contra.

Senyor Ferri, quan arribarem a La Generalitat en 2015, el sector audiovisual valencià estava format per 664 empreses, un 20% menys que en 2009; les vendes de productes audiovisuals havien caigut un 64% a la Comunitat Valenciana, i el volum de negoci havia passat de representar el 2,2% al conjunt d'Espanya a l'1% només. Es tractava d'un sector molt precaritzat i molt atomitzat.

Fins al tancament de la radiotelevisió pública valenciana tenia una gran pes quant a la generació de llocs de treball, estabilització i negoci en l'àmbit dels mitjans de comunicació.

De fet, l'RTVV significava el 31% de les vendes del sector audiovisual a la Comunitat Valenciana. I en 2015, quan el

PP va decidir d'una manera absolutament unilateral, tancar Canal 9, la Comunitat Valenciana passà de tenir vora 6.800 treballadores i treballadors al sector audiovisual a tenir-ne 1.085, la sisena part.

Senyories, podran imaginar el que suposa la recuperació de la ràdio i la televisió públiques valencianes, com vosté ha dit, en el canvi de la cultura, en el canvi de la societat, en el canvi de la informació..., el que significa. Però no només quant al dret a la informació, no només en la normalització lingüística, no només en l'autoestima cultural cívica; també és fonamental el que suposa en clau econòmica.

Segons les estimacions, en 2018 ja estan treballant en el sector entre 3.000 i 4.000 persones –molt per damunt d'eixes 1.085 que treballaven al 2015–. Gràcies en part a la recuperació dels mitjans de comunicació públics que operen com a impulsors de nombrosos projectes, s'han rehabilitat empreses, productores i, també, treballadors autònoms.

De fet, l'efecte tractor de l'RTVV en el seu moment, segons (*inintel·ligible*) ... era inqüestionable: per cada milió d'euros invertit generava un impacte de 2,1 milions en produccions i vendes, i la generació i el manteniment de 25 llocs de treball.

Per això li dic, senyor Ferri, el tancament dels mitjans públics valencians ens va fer més pobres, però no més pobres soles culturalment, més pobres com a una societat avançada democràticament, també més pobres econòmicament. Per això en el 2016 invertírem 25 milions d'euros; en el 2017 i el 2018, almenys 55 milions d'euros.

Però el Consell no només ha treballat en direcció a la reconstrucció de radiotelevisió pública valenciana; també hem fet tot el que pertocava per a regularitzar el sector, que estava absolutament desregularitzat. No sé si recorda que les TDT estaven en l'aire encara perquè n'hi havia una sentència del temps de González Pons –que no recorde quan era– que encara estava dansant.

Bé, La Generalitat, el nou govern, ha regularitzat el sector de les TDT, perquè també a través de les TDT s'anima el sector audiovisual i se genera un espai compartit més important en tot el que significa l'ecosistema informatiu valencià.

També ara hem tret a concurs 31 llicències d'FM de ràdio per tal que se pugui diversificar la pluralitat, la diversitat i la capacitat que nous professionals accedisquen a la professió; 21 empreses comercials, tres per a entitats sense ànim de lucre i set per a emetre íntegrament en valencià.

I també s'han regularitzat les 55 emissores municipals que existixen i que estaven fora de qualsevol regulació. Per tant, senyoria, hi ha un nou replantejament en el nou ecosistema informatiu i audiovisual valencià.

És fonamental per a una societat avançada tindre mitjans de comunicació avançats, capaços, que en la nova economia és fonamental que existisca a més este tipus de sector.

À Punt és una magnífica notícia per a la Comunitat Valenciana. Saben vostés que en el temps aquell a soles se van tancar en tota Europa dos televisions públiques: la de Grècia, per l'obligació de la troica i la nostra, simplement per la decisió del Partit Popular.

Ara comencem en un nou ecosistema audiovisual valencià i, com dia Umberto Eco, la televisió era un instrument de civilització només si conduïx a la reflexió crítica i no a la hipnosi.

Nosaltres pensem en una televisió crítica, de qualitat i, com vosté dia molt bé, per a tots i per a totes sense excepció.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuem amb la sessió de control. Ara, la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem. Senyor Estañ, té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Sí, doy por reproducida la pregunta, *president*.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Recordem que la pregunta és la següent: «Ante el cumplimiento de los tres años de la firma del Acord del Botànic, ¿qué balance hace el Consell respecto a este periodo y cuáles considera que son los principales retos de cara al último año de la legislatura?»

President del Consell, té vosté la paraula per a respondre el senyor Estañ, en nom del Grup Podemos-Podem.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señor Estañ.

Todos recordamos el alarmismo que se intentó provocar en el 2015 ante la firma del *pacte del botànic* y ante la configuración del nuevo Consell. Anunciaron el Apocalipsis; anunciaron la gran catástrofe económica, la gran catástrofe en la gestión.

Bien, tres años después, ese pacto ha demostrado su vitalidad, su fuerza y su capacidad de cambiar la sociedad valenciana.

El paradigma ha cambiado. Antes lo decía y es evidente. Estos días es más evidente que nunca. Ha cambiado el paradigma. El paradigma de la Comunidad Valenciana como epicentro de la corrupción y de la mala reputación a la Comunitat Valenciana de hoy, que es una de las regiones mejor valoradas en cuanto a reputación de Europa en estos momentos.